

6017 3die Beh. af Lovf. om Personellet ved Sæminetjenesien. 6018

vendigt. Men det er Fleertallets Anskuelse, at her foreligger et Tilfælde, hvor det er en øiensynlig Nødvendighed, at Hærløvens Kammer blive noget udvidede. Det er en ganske ny Tjeneste, som her er Tale om at faae udført; da Hærløven blev givet, havde vi ikke Søminer. Nu er det ved Finantsloven for iaar blevet bestemt, at saadanne Miner skulle udgjøre en væsentlig Deel af vort Forsvar, og det er da ikke mere end en naturlig Consequents deraf, at Regjeringen har foreslaaet at danne et særligt Corps til dette Materiels Besætning, forsaavidt der i de bestaaende Cadres ikke havdes tilstrækkelige Midler til at faae Tjenesten besørget. Spørgsmaalet mellem Mindretallet og Fleertallet bliver da altsaa det: Har Regjeringen Ret i at sige til os: Ingenieurcorpsets Officersantal er ikke større, end at det kun kan slaae til til den Tjenestes Besørgelse, som hidtil har paaltget det; vi maae nødvendigvis, naar Ingenieurcorpset tillige skal overtage denne Tjeneste give det en vis mindre Forøgelse. Det er Spørgsmaalet, og der har Fleertallet meent, at i saa Henseende var det omkrent nødvendigt til at stole paa Regjeringens Erklæring. Tillige maa jeg dog gjøre det høie Thing opmærksom paa, at Regjeringen i en ikke ringe Grad er kommen den Anskuelse imøde, som er kommen til Orde fra Mindretallet. Regjeringen havde oprindeligt i sit Lovforslag forlangt betydeligt Mere, end vi have bevilget ved denne Sags 2den Behandling, og end den nu er gaaet ind paa. Hvad Regjeringen har fastholdt, er det faste Befalingspersonales Forøgelse, men derimod har det opgivet meget Betydeligt for det Underordnede Personales Vedkommende. Den finantsielle Forskjel mellem Regjeringens oprindelige Forslag og det Forslag, der nu ligger for, er den, at Regjeringens oprindelige Forslag vilde aarlig have kostet elleve Tusind og nogle Hundrede Rigsdaler; og at det nuværende Forslag vil koste lidt over 7,000 Rd., altsaa er der ogsaa reent finantsielt taget fra Regjeringens Side vist en ikke ringe Smødelommen.

Naar nu Mindretallet stiller sit Forslag op, maa man naturligvis ogsaa spørge, hvad vil det koste. Jeg vil indrømme, at det ubetinget vil blive billigere end Fleertallets, men Noget vil det dog koste — og naar der tales om ogsaa fra Mindretallets Side, at Regjeringen og Thinget maa see at komme hinanden noget imøde, og naar det nu dog vel maa betragtes som givet, at Regjeringen ikke vil gaae længere i sine Indrømmelser end den i sine Forhandlinger med Udvalget allerede er gaaet, maa man dog spørge, om der virkelig er nogen Grund til for den forholdsvis ubetydelige Besparelses Skyld, som der her kan være Tale om, at nægte videre Fremme — thi det vil skee, dersom Mindretallets Forslag vedtages, at sige, hvis Thinget fastholder det til Syvende og Sidst — af en Sag, som Thinget allerede ved flere end een Afstemning har erkjendt at være af Betydning for Landets Forsvar, og som ikke foraarsager nogen Udgift, der er af større Betydning. Jeg skal derfor paa Fleertallets Begne indtrængende anmode det høie Thing om at blive staaende ved den Beslutning, som det vedtog ved 2den Behandling.

L. C. Nyholm: Der er allerede talt saameget om Søminer og deres Besætning, at der ikke kan være noget særligt Nyt at fremdrage. Jeg har selv havt Leilighed til under Sagens 1ste Behandling temmeligt udførligt at behandle denne Sag og skal derfor nu kun tillade mig at trætte det høie Thing med meget faa Ord. Det værende Mindretal er denne Gang med sit Forslag atter traadt i Kampen for sin ved 2den Behandling forsvarede Tanke. Jeg respecterer denne Adholdenhed; ja, hvad mere er, jeg respecterer den Anskuelse, som ligger til Grund for dets Forslag. Jeg er nemlig enig med Mindretallet i, at man bør udgaae en Udvidelse af Kammerne for Hærfæstingerne. Men, mine Herre, her er jo egentlig ikke Tale om en Udvidelse; men det, der er Tale om, er Tilføielsen eller Indførelsen af et heelt nyt Bataillon. Lad os gaae